

چهل منزل تا اربعین

با اربعین حسینی تا جهان حسینی
با اربعین تمدنی تا تمدن نوین اسلامی

سیدمفید حسینی کوهساری

• هفتاد و نهمه افق حوزه

• عنوان کتاب: چهل منزل تا اربعین

با اربعین حسینی تا جهان حسینی، با اربعین تمدنی تا تمدن اسلامی

• مؤلف: سید مجید حسینی کوهساری

• شمارگان: ۵۰۰۰ جلد

• امور هنری: سید امیر سجادی

• نشانی: قم، بلوار جمهوری، کوچه ۲، پلاک ۱۵ - صندوق پستی: ۳۷۱۸۵/۴۳۸۱

• تلفن: ۰۲۵-۳۲۹۰۰۵۳۸ | ۰۲۵-۳۲۹۰۱۵۲۳ | فاکس:

• پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir | پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir

مقدمه

در زیارت [اربعین](#)، جسم و فکر و دل و جان مان مهمان سفره حسین علیه السلام است و سال به سال بر میهمانان این خوان افزوده می‌شود و به حتم، روزی خواهد رسید که این مائدۀ همه‌گیر خواهد شد و جهانی، گرد آن خواهند نشست. جهان، آماده حسینی شدن است و [اربعین](#)، روش‌ترین گواه آن. از خدا بخواهیم ما هم در این طریق نقشی داشته باشیم. خدا کند این نوشتار گامی در این راه باشد.

آمين يا رب العالمين

اربعین به درازی تاریخ

اربعین را چه روزی بدانیم، چهلمین روز عاشورا؟

با زمانی پیاده روی اربعین؟

سالگرد زیارت جابرین عبد الله انصاری و یا زیارت اسرای اهل بیت علیهم السلام از کربلا؟

این ها همه، مناسبت اربعین اند. اما اربعین را امتدادی به امتداد همه تاریخ است؛

اربعین، نقطه تلاقی گذشته و حال و آینده تاریخ است؛

اربعین، تدبیر دست حکمت و تقدير الهی است؛

تا آدم را به مهدی علیه السلام برساند؛

حسین علیه السلام، وارث آدم است و اربعین، امتداد حسین علیه السلام تا منجی پایانی؛

و حسین علیه السلام آمده تا رسالت پیامبر خاتم النبیین ﷺ که همان رسالت همه انبیاست ناتمام نماند اربعین، آمده است تا حسین در کربلا نماند و حسین علیه السلام، فرزند علی بن ابیطالب علیه السلام وارث آدم، نوح، ابراهیم، موسی و عیسی علیهم السلام گردد؛

اربعین آمده تا آدم تا خاتم و خاتم تا قائم به هم متصل گردد؛

اربعین، حلقه وصل آغاز انسانیت است به پایان دل پذیران.

اربعین برترین برترین‌ها

اربعین، طولانی‌ترین راهپیمایی انسانی؛

اربعین، بزرگ‌ترین مائده آسمانی؛

اربعین، باشکوه‌ترین صحنه ایشاره و اخلاق هستی؛

اربعین، عظیم‌ترین اجتماع معنویت خواه بشریت؛

اربعین، متراکم‌ترین حرکت خودجوش و داوطلبانه زیبای اسلامی؛

اربعین، بالاترین حجم اطعام رایگان کریمانه؛

اربعین، مایه افتخار و آبروی دنیای اسلام؛

اربعین، موجب دلگرمی و امید؛

اربعین، با جلوه‌های فاخر تمدنی؛

اربعین، بی نظری و بی رقیب؛

اربعین، معجزه حسین علیه السلام؛

اربعین، مولود اسلام ناب؛

اربعین، برترین، بهترین، وسیع‌ترین و عمیق‌ترین؛

اربعین، برترین برترین‌ها.

اربعین تمدنی

پیش به سوی **اربعین** تمدن ساز با معیارها و صحنه های تمدنی؛
 فراملی، فرامذهبی، فرادایانی، انسانی، فطری؛
 فرانژادی، فرازبانی، فرافرهنگی؛
 مادی و معنوی، آرمان گرا، واقع بین؛
 عقلانی و عاطفی، معنوی وعدالت مدار؛
 بهره مند از عقل، از نفس، از حس، از تجربه، از دل؛
 متنوع، خلاق، زیبا، باشکوه؛
 عمیق، وسیع؛
 سنتی، اصیل، روزآمد، پیشرو، بالنده و آینده نگر،
اربعین، جامع اضداد، جامع عبودیت و ربویت، عزت و افتادگی، پادشاهی و گدایی؛
 جامع دنیا و آخرت، عقل و دل، انتظار و نصرت؛
 جامع تولی و تبری، شور و شعور، عشق و حماسه؛

اربعین یعنی خدا هست

- اربعین، اعلام شجاعانه و بی پرده افول مدرنیسم و کاپیتالیسم و سکولاریسم؛
- اربعین، فریاد شکست باور نگردانی لیبرال دموکراسی غرب؛
- اربعین، اضمحلال روزافزون تمدن های غربی و شرقی؛
- اربعین، یعنی رشد و نمو تمدن نوین اسلامی؛
- اربعین، استمرار حیات انسانیت؛
- اربعین، تداوم اخلاق و معنویت؛
- اربعین، یعنی دین افیون توده ها نیست؛
- اربعین، یعنی فطرت ها بیدارند؛
- اربعین، یعنی دین تحول زا و انقلاب آفرین است؛
- اربعین، یعنی قدرت دین و اقتدار اسلامی؛
- اربعین، یعنی نماد حیات و قیومیت خدایی؛
- اربعین، یعنی اینکه دیگران نمی توانند و فقط خداست که می توانند؛

اربعین از جنس تغییر

اربعین، از جنس شدن است، رفتن، صبورت و حرکت؛
 با اربعین باید رسید، باید بزرگ شد، باید انقلاب کرد؛
 از جمع محبان حسین علیه السلام باید به جمع عاشقان مهدی فیضالله تعالیک رسید؛
 فراتر از زیارتی حسینی باید به دنیای حسینی اندیشید؛
 از امروز به فرد؛
 از مرزا و محدودیت‌ها به اسلام جهانی و جهانی اسلامی؛
 از عصر انزوای دین به حاکمیت توحید در پنهانه عالم؛
 از تأمین نیازهای مادی و معنوی و معرفتی میلیون‌ها زائر، به سعادت دنیوی و اخروی میلیون‌ها انسان؛
 از جبهه متحد مقاومت منطقه‌ای به شبکه جهانی مقاومت حق‌مداران؛
 از حق‌النفس به حق‌الناس، حق‌هستی و حق‌الله؛
 از گردهم‌آیی، شیعی به اجتماع عظیم اسلامی و تجمع بزرگ بشری؛
 از دانه... به خوش... به خرم... به بیکران نعمت‌الهی؛
 از اربعین حسینی به تمدن نوین اسلامی.

اربعین، آرمان شهر کوچک

اربعین، حجت بالغه الهی است که آرمان شهر تنها یک خیال خام نیست؛
 اربعین، نشانی است که جامعه موعود، خیلی هم دور از دسترس نیست؛
 اربعین، نمونه‌ای کوچک اما موفق است از گمگشته دیرین بشری؛
 چقدر انسان‌ها به هم نزدیک می‌شوند؛
 برادری و انسانی چه اوجی می‌گیرد؛
 و الگویی مثال زدنی از آن که مهدویت صرفاً یک شعار نیست؛
 اربعین، انسان را تا عصر ظهور به پیش می‌آورد؛
 آنانی که به دنبال جلوه‌ای از حکومت مهدوی اند اربعینی شوند؛
 در اربعین چقدر دل، هوای مهدویت می‌کند؛
 گوشه گوش و قدم به قدم اربعین جلوه‌گاه رخ یار است؛
 یعنی که رخ یار به هرجای توان دید؛
 دیوانه منم من که روم خانه به خانه.

اربعین، برای فردا

اربعین، میعادگاه آینده‌سازان؛

اربعین، مجال آینده‌نگری و آینده‌پژوهی؛

اربعین، فرصت امید به آینده، تفکر برای آینده، ترسیم آینده و ساختن آینده؛

اربعین، وقت اندیشیدن به راهبردهای حرکت به آینده مطلوب؛

اربعین، زمان تأمل بر چالش‌ها و فرصت‌ها و ظرفیت‌های کلان حال و آینده؛

اربعین، دوره تاریخی گفتمان سازی و جریان سازی؛

اربعین، مجال فرهنگ‌سازی و تمدن سازی؛

اربعین قطعه‌ای متکی بر تاریخ، بهره‌مند از امروز و شتابنده به سوی آینده‌ای درخشان؛

اربعین، امیدبخش و نشاط‌آفرین؛

اربعین احیاگر حیرت‌انگیز اسلام؛

اربعین فردا در آینه امروز.

اربعین و خلاً رسانه‌ای

اربعین در دنیاک‌ترین سانسور رسانه‌ای و با یکوت خبری دنیا ای معاصر است؛ راه حل، آن است که هر کسی که می‌تواند، کاری بکند؛ همه باید رسانه باشیم؛ حقیقتاً اربعین، مانند صاحب‌شش مظلوم است؛ ولی به فضل خدا اربعین را از مظلومیت خارج می‌کنیم؛ وجودان‌های بیدار و فطرت‌های پاک فراوانند که شنواز اربعین باشند؛ لحظه لحظه این راه‌پیمایی بزرگ سوژه است و خبر و تحلیل؛ جفای بزرگی است اگر اربعین را با همت خود عالم‌گیر نکنیم؛ خطای بزرگی است اگر به داشته‌ها بسنده کنیم؛ اربعین، لسان گویا و برندۀ ماست علیه همه اسلام‌هراسی‌ها و شیعه‌هراسی‌ها؛ اربعین، زمانی تمدنی می‌شود که با هنر و ذوق و رسانه درآمیزد؛ بدون رسانه هر حرکت تمدنی ابتر خواهد بود؛ و این تقدیر خدادست که اربعین ابتر نمی‌ماند اربعین، کوثر حسینی است؛ همه بکوشیم تا اربعین را عالم‌گیر نکنیم.

اربعین و انتظاری موفق

همیشه، دو نوع انتظار داشتیم، انتظار سازنده و انتظار ویرانگر؛

اربعین، تمرین عملی است برای انتظاری آبادگر و سازنده؛

اربعین، لبریز از مجاھدت‌ها، تلاش‌ها و از خودگذشتگی‌ها و ایشاره‌ها؛

اربعین، سراسر اقدام است و عمل؛

اربعین، با برنامه‌ریزی و تدبیر و آمادگی، سامان می‌یابد؛

شکوه **اربعین** سال‌های اخیر با نشستن و دعا کردن و حرف زدن به دست نیامده است؛

اربعین، محصول عزم و اراده و حرکت است؛

خیل عاشقان دست به زانو گذاشته و پای در راه نهاده‌اند؛

و در انبوهی از مخاطرات به میدان کارزار وارد شده‌اند؛

و این‌گونه است که شیعه، عزت و آبرو می‌یابد و اسلام، رفیع و منیع می‌گردد؛

اربعین، ساختن دنیای آرمانی است در مقیاسی کوچک؛

اربعین، تمرین حقیقی انتظار موفق است.

همیشه عاشورا، همه جا کربلا

زیارت، تقرب به آستان ولی خداست و درک محضر نورانی او؛
و زیارت **اربعین**، حرکت برای ملاقات خون خدا و زیارت عرش الهی است در زمینی خاکی؛
زندگی بدون امام، طی ظلمات است بی همراهی خضر؛
امام فقط در کربلا نیست؛

امام، شاهد و شهید و ناظر بر همه عالم است و همه عالم محضر امام؛
برای زیارت، هر کجا که باشی و دل به جانب حسین علیه السلام روانه کنی همان جا کربلا است؛
همه عالم، محضرو مزار حسین علیه السلام است؛

اربعین از دهها کیلومتر آن طرف تراز کربلا آغاز می شود؛
و در همه مسیر تو در محضر حسینی، همه جای مسیر، تو در کربلایی؛

اربعین، تمرین درک محضر امام در خارج کربلا؛
این جا کربلا به وسعت همه عالم است؛

و زیارت، هر کجای عالم که بگویی یا حسین علیه السلام.

با اربعین آغاز می‌شود

اربعین، آغاز است و پایان، اول است و آخر؛

پایانی است بر دوران اسارت و شروعی است برای مأموریت تاریخی زینب؛

اکنون، نوبت یاران حسین علیهم السلام است؛

نوبت تزیق خون حسین علیهم السلام است در جامعه، در تاریخ، در همه هستی؛

آغازی است بر زنده نگه داشتن نام و یاد حسین علیهم السلام؛

شروعی است برای مبارزه‌ای بی‌امان علیه استبداد و استثمار یزیدیان؛

اربعین، چشم‌جوشان ترویج فرهنگ حسینی؛

همه، مبلغ حسین علیهم السلام باشند با زبان، با عمل، با دستگیری، با یک لبخند؛

همه باید بفهمند که با حسین علیهم السلام دنیايشان متفاوت می‌شود؛

حقیقتاً حسینی شویم تا دیگران تفاوت را درک کنند؛

کونوا دعاۃ النّاس بغير أسلنتكم؛

این جا، به عمل کار برآید؛

لذت **اربعین** را باید چشید و چشاند؛

عالیمی را می‌توان با **اربعین**، حسینی کرد؛

هر که دارد هوس کربلا بسم الله.

اربعین با سلام و صلوٽ

زیارت **اربعین** با سلام بر حسین علیه‌الله آغاز می‌شود و با صلوٽ بر محمد و آل محمد خاتمه می‌باید؛ **اربعین**، فرصت سلام و سلامتی است و امنیت و آرامش و درود و صلوٽ؛ اینجا از خشونت و زشتی خبری نیست، همه در کنار هم با صلح و صفا و در جمعی که شمع جمعش حسین علیه‌الله است؛ **اربعین**، با حسین علیه‌الله آغاز می‌شود و حسین علیه‌الله، دستان همه را در دستان محمد و آل می‌نهد؛ حسین علیه‌الله را هدایتی به مقام صلوٽ، مقام رحمت و مغفرت؛ کجایند آنانی که از اسلام و حسین علیه‌الله می‌هراسند؛ اسلام‌هراسان و شیعه‌هراسان بدانند از یک جهان پاکی و صفا، دور مانده‌اند؛ شرط ورود به این وادی سلام است و سلامتی؛ سلامتی از جهل، از کینه، از فریب، از تبهکاری، از ظلم، از تحقیر، از تحمیر؛ و ثمره آن معنویت است و رحمت و صلوٽ است؛ اگر با همه خوبی‌ها و خوبان سنتی نیافته‌ایم و همان هستیم که بودیم، بدانیم در وادی **اربعین** پای ننهادیم.

حسین علیه السلام و مهدی فرج‌الله تعالیٰ، رابطه‌ای همیشگی

اُلا يا اهل العالم أنا الامام الغائب؛

اُلا يا اهل العالم أنا الصمصم المنتقم؛

اُلا يا اهل العالم إِنْ جَدِّي الحسین قتلوه عطشاناً؛

اُلا يا اهل العالم إِنْ جَدِّي الحسین طرحوه عرياناً؛

اُلا يا اهل العالم إِنْ جَدِّي الحسین سحقوه عدوناً؛

همه خواهند دید و خواهند شنید که مهدی فرج‌الله تعالیٰ با شعار حسین علیه السلام خواهد آمد و روضه جد غریبیش را خواهد خواند؛

هواخواهان موعود هم، دل در گرو خون خواهی حسین علیه السلام دارند؛

مهدی فرج‌الله تعالیٰ، همیشه به یاد حسین علیه السلام است و چشمانش خون بارغم عاشورا و کوفه و شام؛

حسین علیه السلام، ناصر مهدی فرج‌الله تعالیٰ است و مهدی فرج‌الله تعالیٰ، ناصر حسین علیه السلام؛

چه رابطه شگفتی است میان حسین علیه السلام و مهدی فرج‌الله تعالیٰ، میان اربعین و جهانی پراز عدل؛

اربعین، نصرت تاریخی حسین علیه السلام است برای ظهور مهدی موعود؛

پیاران حسین علیه السلام، همه گرد مهدی فاطمه خواهند آمد؛

همه حسینیان در طول تاریخ گرد هم خواهند آمد؛

همه جای اربعین، آمیخته با یاد مهدی فرج‌الله تعالیٰ است و همه جای ظهور آمیخته به یاد حسین علیه السلام.

اربعین، دانشگاهی بین‌المللی

زیارت **اربعین**، منشور راهپیمایان حسینی است و زائران **اربعینی**،
و کلمه به کلمه و حرف به حرف آن با دقت و حکمت الهی تنظیم شده؛
موجز است و پر مغز؛
جامع است و صریح؛
عمیق است و رفیع، هم مرام حسینیان را می‌نماید و هم یزدیان را؛
اربعین، مدرسه است و دانشگاه؛
زیارت **اربعین** را باید خواند، بلکه باید آموخت، باید شکافت، باید در نور دید، باید رسید،
اربعین را باید تدریس کرد، باید تحقیق کرد، باید تفہیم کرد، باید ترویج کرد، باید گستراند، باید
جهانی کرد؛
اربعین را باید چشید، باید با همه وجود درک کرد، باید عمل کرد، باید نشان داد، باید تجسم بخشدید؛
اربعینی شدن را **اربعین** شناسی لازم است؛
اربعین، دانشگاهی بین‌المللی است که درس به درس آن را فقط می‌توان با عشق آموخت.

اربعین، عقلانیتی عاشقانه

اربعین، از سویی، همه عقلانیت است و حکمت؛
واز سویی فراتر از محاسبات عقل بشری است و بالاتر از عقلانیت ابزاری مادی‌اندیش معاصر؛
مناسبات **اربعین** را تنها با عشق می‌توان فهمید، این جا همه چیز با عشق پدید می‌آید؛
هر کس خود را با عیار عشق بسنجد، هر قدر عاشق‌تر، **اربعینی‌تر**؛
کدام محاسبه، ظرفیت فهم این همه از خودگذشتگی و ایثار و اخلاق و مرارت، و سختی را دارد؛
هر جا سخن از ثبات و بقا است ردپای عشق را می‌توان یافت؛
باور نکیم در کوچه و بازار و مسجد و دانشگاه و کارخانه و شرکت و مغازه هم می‌توان انسان بود و عاشق ماند؛
رمز توسعه **اربعین**، عشق است؛
سرّ تکثیر **اربعین**، حسین علیه السلام است که در هیچ مکانی و حالی محدود نشود؛
سرّ جهانی **اربعین**، عشق بین‌المللی حسین علیه السلام است؛
همه جا **اربعین**، همیشه **اربعین**؛
فقط عشق حسین علیه السلام، فقط عقلانیت حسینی.

حسین علیه السلام غم مقدس

حسین علیه السلام، کشته اشک هاست و قتيل العبرات؛
 حسین علیه السلام، مبتلای بلاست و أسيير الكربلات؛
 اين جا نفس هاي غم آلوده، تسبیح مى شود و اندوه کربلايی، عبادت و قرب؛
 حسین علیه السلام را سری است با اشک و درد و رنج؛
 حسین علیه السلام را رازی است که جز با ابتلای به بلای او فاش نگردد؛
 حسین علیه السلام، ولی خداست و حبیب خدا؛
 حسین علیه السلام، برگریده است و مجتبی و صفوی خدا؛
 حسین علیه السلام، خون خداست و پسر خون خدا؛
 حسین علیه السلام را نتوان شناخت که سراست و سر؛
 حسین علیه السلام، ظاهر است و باطن، اول است و آخر؛
 زیارت ش زیارت خداست فوق عرش الهی؛
 چه حسرتی بخوریم یوم الحسرة که در کنار حسین علیه السلام بودیم و بهره ها نبریم؛
 و چه شعفی بیابیم از همین انک حسینی شدنمان؛
 ای خدای حسین علیه السلام ما را هم حسینی کن!؛
 یا رب العالمین ما را به سر حسین علیه السلام برسان!.

اربعین، آری، جهالت، هرگز

و بذل محجته فيك ليستنقذ عبادك من الجهالة و حيرة الضلاله؛

حسين علیه السلام، خون قلبش را بخشيد تاجهالت نباشد و ضلالت؛

تا ناداني و سرگردانی نباشد؛

اربعين را پيوندي است ناگسيستني با عقلانيت و معرفت و هدایت؛

در اين وادي جز منطق، حکمت و خردورزی را نتوان يافت و همه راهها به سعادت و صلاح ختم می شود؛

هر کس **اربعين** است باید به باطن آن نزدیک شود و باطن آن تفکر است و بصیرت و آگاهی؛

هیچ کس بدون سلاح نیاید و سلاح این میدان کتاب است و علم و بینایی؛

از همه حرکات و سکنات **اربعين** باید کتاب و کتاب خوانی و حکمت اندوزی و فراگیری، فهمیدن و اندیشیدن

موج بزند؛

اربعين هست تا کسی بين حق و باطل معطل نماند، تا بینديشد؛

و در تشخيص تکليف حیران نباشد و اولويت ها را به سرعت بفهمد و زود به مقصد برسد؛

کاش کاروان **اربعين** همه کتاب به دست باشند و ذکر برل؛

با حسين علیه السلام **اربعين** شويم و با **اربعين** حسيني؛

بخوانيم و بخوانيم و بزرگ شويم و **اربعين** شويم.

اربعین «نه» برای دنیاطلبان

اربعین، مرز جدایی دنیاطلبان، هواپرستان و عافیت‌گرایان است با حق طلبان و عاشقان و مجاھدان.
هر کس در سر هوا دنیا دارد راهی دیگر برگزیند و مسلکی دیگر بجوید؛
اینجا کسی آخرتش را به دنیا و شرافتش را به رذالت نمی‌فروشد؛
این جا همه چیز و همه کس فدای حسین علیه السلام است.
«بأبى أنت وأمي وأهلى و مالى»؛
اگر کسی دنیايش را پای حسین علیه السلام ریخت اهل شفاق و نفاق نخواهند شد.
یک دل، یک رو، یک جهت اما با یک دنیا عزم و اراده و توان.
اربعین، تمرين حسینی شدن است و از دنیا بریدن؛
دنیا را آباد کردن و به آن دل نبستن؛
آخرت را در دنیا ابدی کردن و بدان فریقتنه نشدن؛
اهل خانه و خانواده، کسب و کار و پیشرفت و مسابقه بودن و همه را برای حسین علیه السلام خرج کردن؛
اگر در **اربعین**، حسینی شدیم محیا و ممات مان هم کم کم حسینی می‌شود؛
تا جایی که به ما افتخار کنند و بگویند هذا أدب الحسین علیه السلام؛
می‌شویم مایه زینت حسین علیه السلام؛
خدایا اگر زینت حسین علیه السلام نشدمیم مایه ننگش نباشیم.

شهادت، رمز کرامت اربعینی

حسین علیه السلام، واصل به کرامت الهی است؛

حسین علیه السلام، بزرگ است و بزرگوار و کریم؛

و رمز کرامت حسین علیه السلام شهادت است؛

حسین علیه السلام، با کرامت آفرین است چون شهید است و شهیدپرور؛

حسین علیه السلام، معرفتش، معرفت دوستانش، شهادتش، صبرش همه به کرامت می‌انجامد؛

شهادت، قانون تبدیل ناپذیر ناموس هستی است برای بزرگواری؛

یک جامعه، یک ملت و یک تمدن، عزیز، رفیع و کریم نمی‌شود الا با جان فشانی؛

راه بزرگواری روشن است و به همان اندازه دشوار؛

راه کرامت از سنگلاخ صبر و مقاومت و شهادت می‌گذرد؛

مهم نیست جان می‌دهیم یا نه، مهم آن است که مهیای جان فشانی باشیم؛

و گرنه بر شعبه‌ای از نفاق اسیریم؛

عشق به شهادت شرط لاینک اربعینی شدن و اربعینی ماندن است؛

شهادتی که از معرفت اربعینی بر می‌خizد.

اربعین و کانون جبهه حق

اربعین، دو روی سکه دارد، دوستی با دوستان خدا و دشمنی با دشمنان خدا؛
 شرکت در جبهه حق و غیبت از جبهه باطل؛ گریزی از برأیت و بیزاری از اعداء الله نیست؛
 در **اربعین** بدون لا الله نمی توان به الله رسید؛
 و بدون برائت نتوان به ولایت رسید و بدون این نفی به آن اثبات؛
 و بدون آن لعن به این سلام و بدون آن مبارزه به این آرامش؛
 در **اربعین**، بدون شناخت دشمن، قدم از قدم نمی توان برداشت؛
 بیزاری در قلب، برائت در لسان، مبارزه در عمل همه لازمه است، این دو متمم و مکمل هماند؛
 هر حرکتی را در عالم تأثیری است و موجی و هر موجی را امتدادی است و استمراری؛
 همه موجها و حرکتها و امتدادها فقط و فقط به دو کانون منتهی می شوند؛
 کانون حق و کانون باطل، شاخص جریان حق حسین علیه السلام است و مقاومت و شهادت؛
اربعین، طراحی الهی است برای گردآمدن تدریجی اهل حق؛
اربعین، نمایش قدرت جریان حق است و تجسم سقوط جریان باطل؛
اربعین تجلی شبکه سازی ولایی والهی است در برابر انبوه شبکه های طاغوتی و شیطانی؛
 همیشه عاشورا هست و همه جا کربلا و حسین علیه السلام و یزید همواره مقابل هم و در نبردند؛
 یا حسینی هستیم و یزیدی و یا در ثواب و عقابشان شریک.

یاری حسین علیه السلام

مؤمن بکم... و قلبی لقلبکم سلم و أمری لأمرکم متبیع؛
در **اربعین** از نیت خیر و صرف ایمان کار برنمی آید؛
کار با ایمان و معرفت و یقین آغاز می شود و به تسلیم قلبی می رسد و به تبعیت عملی منجر می شود و با
ثبات قدم به نصرت حسین علیه السلام و معیت او ختم می شود؛
و چه می دانیم که چه مقامی است نصرت و یاری برگزیده خدا؛
چه لذتی دارد هم دردی با او و هم نشینی با او؛
هم دردی و هم نشینی با ولی خدا یک طرف و همه بهشت و ما فیها در طرف دیگر؛
اربعین، فرصت کامل شدن است. آنان که فقط اهل فکر و معرفت و نیت اند، به **اربعین** نیایند؛
اگر با فکر، با دل، با جوارح **اربعینی** شدیم ما را هم به بازی می گیرند؛
ما را هم به خیمه حسین علیه السلام راه می دهند؛
ما را به نصرت فرا می خوانند؛
هل من ناصر ینصرنی.

حسین علیہ السلام سریع ترین کشتنی نجات

خدا خیر هر کسی را که بخواهد در دلش هوای حسین علیہ السلام می اندازد؛
هر کس را به صلاح و فلاح امیدی است با حسینش سری و سری باید؛
اگر می دانستند چه در زیارت حسین علیہ السلام است، جان می دادند و سرو دست؛
اربعین، امتیاز انحصاری حسین علیہ السلام است و دیگران را **اربعینی** نیست؛
اربعین، گردهم آبی مقربان خاص است؛
و زیارت حسین علیہ السلام کوتاه ترین و سریع ترین صراطی است که حق بر روی خلائقش گشوده است؛
بشتاییم تا ناکام نمانیم و سرراه نمانیم؛
و چه غریبند آنان که با حسین علیہ السلام غریبند و ناکام از حسین علیہ السلام؛
و چه دون همت اند آنانی که جهان را غیر حسینی می پسندند؛
اربعین دون همتی، عین پستی است، ناجوانمردی است؛
دیگر نشاید دنیا یی را تشنه حسین علیہ السلام نگه داشت؛
حسین علیہ السلام، تشنه و غریب شد تا جهانی تشنه و غریب نماند.

اربعین سر دلبران

اربعین، نه همین ظاهر است و نه همین چند روز و همین چند جاده؛

اربعین را راهی است تا عمیق‌ترین حقایق عالم؛

امتداد بطن اربعین به بطن همه هستی است؛

چهل، عدد سر است و عدد کمال، حسین سر عالم است و اربعین سر الأسرار؛

مراتب ابتدایی این راز زمانی فاش می‌شود که اربعین، همه محبان حسین علیهم السلام را در برگیرد؛

و مراتب عالی آن زمانی تحقق می‌یابد که عدل و توحید در همه عالم فراگیر شود؛

و مراتب علیای آن هم باشد و عده من و شما دریوم تبلی السرائر؛

در جنة النعيم حسینی، ما باشیم و جمال بار؛

به رغم مدعيانی که منع عشق کنند جمال چهره تو حجت موجه ماست؛

هر سری که هوای سردارد در اربعین به دنبال جایی باشد و هر کس در پس ملک دنیا، ملکوتی می‌جوید،

به باطن اربعین پناه ببرد؛

اربعین راه‌زaran بطن است و فوق كل ذی علم علیم.

حسین علیه السلام، سرمایه دائمی مبارزه با ظلم

خون حسین علیه السلام، سرمایه تمام ناشدنی مبارزه با ظلم است؛
 قیام توابین، قیام مردم مدینه، قیام مختار، قیام زید، انبوه قیام‌های حسینی طول تاریخ؛
 تا قیام حسینی پیر خمین و قیام‌های مقاومت‌های حسینی منطقه در لبنان و شام و عراق و یمن؛
 همگی ریشه در عاشورا دارند و این خون خداست که خون همه احرار عالم را به جوش آورده است؛
 خون حسین علیه السلام، ظلم‌ستیز است و زندگی بخش؛
 فریاد بزرگ اربعین آن است که مظلوم نباش تا ظالمی نباشد؛
 بهای زندگی عزمند، در برابر مستکبر را با خون باید پرداخت؛
 در دنیایی که بدن حسین علیه السلام، سلیب باشد و خدش تربیب و سرش بر نیزه و اهل بیتش علیه السلام در
 اسارت و دردانه اش در ویرانه، جایی برای درنگ نیست؛
 همه فدایی شوند و جان فشانی کنند؛
 ظلم، جایی برای ماندن نمی‌یابد و باطل مجالی برای جولان؛
 با خون حسین علیه السلام، جهانی اربعین می‌شود و سپس او می‌آید؛
 او هم اربعین می‌آید.

اربعین مردمی و خودجوش

در **اربعین** همه کاره مردم نمود، همه چیز خودجوش، کارها بسیجی و داوطلبانه؛
دولت‌ها و نهادها زمینه سازند، کمک کارند، هدایت کننده‌اند و ناظر؛
اربعین را که می‌بینیم، می‌فهمیم لیقوم الناس بالقسط به چه معناست؛
دقیقاً حالتی که عصر ظهور رقم خواهد خورد؛

در جامعه آرمانی، اقتصاد، سیاست، فرهنگ، همه و همه باید مردم نهاد و مردم سالار و مردم گرا باشد؛
خودجوش و فعال و هم‌افرا؛
آن جا اقامه قسط باملت‌هاست که افقی والاتراز اقامه قسط دولت‌هاست؛
هم ماندگارتر هم عمومی تر و هم قویتر؛

اربعین نمایش قدرت توده‌ها و ملت‌هاست که آرزوهای بلند و آرمان‌های بزرگ را عینی و نزدیک می‌کنند. در
اربعین، این گروه‌ها و تشکل‌ها هستند که نقش می‌آفرینند؛
البته حکومت‌ها و دولت‌ها باید تعاون به خیر کنند و در خیرات و مبرات مسابقه و مسارعه داشته باشند و
تمهید مقدمات کنند و امنیت را تأمین کنند؛
اربعین الگوی فاخر تعامل و تفاهم ملت‌ها و دولت‌هاست؛
و نمونه عملی بهره‌گیری از همه داشته‌ها و بایسته‌ها.

معجزه اربعین

سیاست و اقتصاد

اربعین، جمع آرمان و واقعیت است؛
 شاکله اربعین را با پیاده روی بسته اند و ذات پیاده روی، حرکت گام به گام است؛
 اربعین است و حرکت تدریجی و مرحله به مرحله آن؛
 بام بلند اربعین را باید قدم به قدم پیمود؛
 اربعین تجلی جمع آرزوها و عینیت هاست؛
 اربعین، کارگاهی است تا بفهمیم کرامت، بدون صبر و استقامت به دست نمی آید؛
 معجزه اربعین در خرق عادت و در پیشرفت های غیر معمولش نیست؛
 معجزه اربعین در سیچ توان هاست و قدرت ها؛
 در جمع اراده هاست و عزم ها؛
 در بهره گیری از داشته ها و هست ها؛
 در حرکت مستمر است و خستگی ناپذیر؛
 معجزه اربعین در یاعلی گفتن است و دست نهادن بر زانوان و بازوan؛
 در حرکت است و جنبش و جهاد و رفتان و پایداری؛
 هنر اربعین، آن است که کسی منتظر دنیا بیرون نباشد و همه در فکر دنیا درون باشند؛
 همه باور کنند که اراده و عزم، همت و تدبیر، تلاش و جهاد و عشق، غوغامی کند و جهانی دیگرمی سازد.

اربعین منادی وحدت

برخی زیارت **اربعین** را نمایش قدرت شیعی و مذهبی دانسته‌اند و منافی با همبستگی اسلامی و انسجام دینی؛ و چه خطای فاحشی و جفای بزرگی است بر**اربعین**؛
نه حسین علیه السلام برای شیعه است و نه **اربعین**، آینین شیعی؛
حسین علیه السلام، نماد جبهه حق است و **اربعین**، جلوه قدرت اصحاب حق؛
اربعین، اگر مقتدر هست، که هست، اقتدار جریان استکبارستیزان است و کفرگریزان؛
اربعین، یعنی یزیدیان هنوز هستند و احرار عالم باید حسینی بشوند و گردهم آیند؛
اربعین، یادآور این گفتمان عظیم است که دشمنان ما، مسلمانان و برادران ما نیستند و بالاترین دشمنی‌های ما را یهودیان متغصبه رقم می‌زنند و مشرکان و غربیان و در رأس آن‌ها آمریکا؛
اربعین، یادآور آن است که مظلومان عالم از شیعه و سنی گرفته تا آسیایی و آفریقایی و آمریکایی، قرن‌هاست از حقوق خود محروم مانده‌اند؛
سال‌هاست سهم تاریخی خود را نستانده‌اند؛
اربعین تجمع جهانی حق طلبان است علیه ظلم‌های سازمان یافته و تمدنی یزیدیان امروز.

اربعین، هجرت بزرگ

اربعین را از منظر هجرت هم می‌توان نگریست؛
 هجرتی از برون حريم حسین علیه السلام به درون حائر حسینی؛
 هجرت از خود به حسین علیه السلام و از حسین علیه السلام به خدا؛
 هجرتی برای تغییر دنیای اطرافمان، برای ساخت جهانی جدید؛
 هجرتی برای رسیدن به دنیایی که همه ارکان آن را حسین علیه السلام پر کرده باشد؛
 هجرتی از زشتی‌ها به خوبی‌ها، از رذالت‌ها به فضیلت‌ها؛
 دنیای بی‌حسین علیه السلام، ارزش ماندن ندارد و در دنیای حسینی جز استقرار و ثبات نتوان خواست؛
اربعین، عرصه سیمرغ است، باید پر کشید و بدان رسید؛
اربعین، تمرين هجرت الى الله است و قبل از آن هجرت الى الامام؛
 واما محضر امام، مقام امن است و امان و مقام عروج و صعود.

درجات اربعین

اربعین را مراتبی است و مقاماتی؛

مقام معرفت، مقام ایمان، مقام گفتمان، مقام جریان، مقام فرهنگ، مقام تمدن؛

مرحله به مرحله باید با **اربعین** پیش رفت و مستوایش را بالا برد؛

مدیریتی راهبردی لازم است و آینده بین و هوشمند؛

اربعین رامی توان در افق تمدنی به نظاره نشست؛

و با **اربعین** تمدنی می توان به تمدنی اسلامی رسید؛

مجال آزمون و خطوا و تک روی و خودسری نیست؛

نخبگان مسلمان و فرزانگان عالم در انتظار گفتمان **اربعین** اند؛

گفتمان‌ها، چشم به راه توده‌ها و ملت‌ها و جریان‌های **اربعینی** اند؛

و جریان‌های **اربعینی** در تاب و تاب ماندگاری و نهادینگی و فرهنگ‌های **اربعین**؛

و فرهنگ‌های **اربعینی** مقدمه تمدنی **اربعینی**؛

این مسیر جز با تدبیر و تنظیم و شور و مشورت، میسور نیست؛

همه باید دست به دست هم دهند؛

و هر که تو امن‌تر مسئول تر.

امان از آفت‌های اربعین

اربعین را امتیازاتی است و آفاتی؛
 اربعین، دنیایی است پر از نور اما در کنار آن شیاطینی به کمین نشسته؛
 هر کجا اهل حق بیشتر و بهتر گردهم باشند، ساز و برگ شیاطین هم قوی ترمی گردد؛
 پس خود را برای حریفی قدر آماده کنیم، مصاف بسیار جدی است؛
 ذره‌ای غفلت کنیم و هوایی شویم، خاک می‌شویم و سقوط می‌کنیم؛
 مبادا که در اربعین سقوط کنیم که بسی خردکننده خواهد بود؛
 دره‌های کنار قله‌ها عمیق ترند و خوفناک‌تر؛
 از هیچ چیز ساده نگذریم، زشتی زشت است و در اربعین زشت‌تر؛
 تحقیر، تمسخر، توهین، تشتت، تکبر، زبان بد، نگاه بد، حرکت بد، فکر بد، قضاوت بد، اسراف،
 تبذیر، بی‌دردی، اندکش هم فاجعه است؛
 اربعین را باید زلال و شفاف نماییش داد، که تحمل هیچ ناپاکی و ناشایستی را ندارد؛
 پای شیطان را به اربعین باز نکنیم که سخت حریفش خواهیم شد؛
 فقط و فقط و فقط بهترین‌ها شایسته اربعین است.

درجات الأربعين

الأربعين نشان داد آیات قرآن همه حق اند؛ افت و خیز دارد، دیر و زود دارد اما سوخت و سوز ندارد؛
 الأربعين معرکه سنتها و وعده های الهی است؛ همه آیات قرآن را می توان در چهره **الأربعين** به نظره نشست؛
 إنَّ تَنْصُرَ اللَّهِ يَنْصُرُكُمْ وَيُبَثِّتُ أَقْدَامَكُمْ؛
 وَكَانَ حَقًا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ؛
 وَلَنْ تَجِدَ لِسَنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا، وَلَنْ تَجِدَ لِسَنَةَ اللَّهِ تَحْوِيلًا؛
 إِنَّ اللَّهَ يَدْافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا؛
 إِنَّ مَعَ السُّرِّ يَسِّرًا؛
 إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهْوًا؛
 اللَّهُ وَلِيَ الَّذِينَ آمَنُوا؛
 إِنَّ كِيدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا؛
 وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لِنَهَدِيهِمْ سَبِلَنَا؛
 إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ؛
 مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ؛
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُومُ.

اربعین فقط با رنگ حسین علیه السلام

اربعین است و یک رنگی‌ها و یک دستی‌هایش؛
صفا و صمیمیت و سادگی اش؛
بالا و پایین نداشتنش، شاه و گدا نداشتنش؛
پیرو جوان، سفید و سیاه، فقیر و غنی نداشتنش؛
اربعین است و مبارزه‌های بی امانش با تبعیض، با خودخواهی؛
اربعین است و عدالت خیره‌کننده‌اش؛
اربعین کثرت دارد و وحدت؛
همه هستند، بی هیچ منیت؛
از هر ملیت، از هر زبان، از هر نژاد، هر لباس و صفت؛
اما اربعین فقط یک صدا دارد و یک رنگ؛
کاش باقی می‌ماندیم با این رنگ، با این صدا؛
کاش در عرش می‌ماندیم؛
صدای حسین علیه السلام، رنگ حسین علیه السلام؛
اربعین یعنی حسین علیه السلام و دیگر هیچ.

مجاهدان اربعینی

شکوه اربعین امروز مرهون جان فشانی هاست، پیدا و پنهان فراوان دارد؛
 خیل صابران، جانبازان و مجاهدان، پای در رکابند و دست بر شمشیر؛
 و این خون شهیدان است که ضامن و حافظ راه شده است؛
 خون دلها خورده شده تا در امن و آرامش، اربعینی شویم؛
 اگر نبود حشد شعبی‌ها، حزب الله و فاطمیون و زینبیون و سلیمانی‌ها و دیگران و دیگران، صدامیان و
 دشمنان و تکفیریان هنوز هستند و بسیارند و پرتوان؛
 همه‌ی عزت‌ها به عزت حسینی بر می‌گردند؛
 و بی‌اقتدار، نتوان به انتظار نشست و بدون عزت، اربعین، جهانی نگردد؛
 پای هر عمود اربعین خون شهیدی است که حیات می‌بخشد و حرمت هر موکبی را رزمندگانی پاسداری
 می‌کنند؛
 درود خدا بر عزیزان مجاهدی که ما را اربعینی می‌کنند.

اسلام تمدنی حسرت تاریخی مصلحان

نعمت **اربعین** این سال‌ها را باید قدر دانست که جنة‌النعیم عرشیان و فرشیان است؛ **اربعین**، آرزوی دیرینه اولیای الهی بوده و حسرت تاریخی خاصان و مخلسان است؛ گرنیک بنگریم همه نیکان حاضرند و همراه و همنوا؛ صدای تطور امت اسلامی به گوش می‌رسد؛ دنیای اسلام پس از قرن‌ها غیبت تمدنی، راه خود را یافته و هویت و حیثیت خود را می‌جوید؛ کجایند احیاگران و مصلحان، سیدجمال‌ها، سیدقطب‌ها، شهید صدرها، امام موسی صدرها، خمینی‌ها و مطهری‌ها تا بیینند **اربعین** چه عظمتی یافته است؛ **اربعین**، عهده‌دار نقشی فراتاریخی و حیثیتی راهبردی است که امواجی از بیداری اسلامی، آن را به پیش آورده و آن به آن، بر جلوه‌اش می‌افزاید و به جنبشی عالم‌گستری رساند؛ عالم در آستانه تمدن نوین اسلامی است؛ **اربعین**، دست تقديرالهی است برای برآوردن آرزوی دیرینه پاکان و نیکان؛ **اربعین** آمده تا دیگر حسرت به دل نمانیم ان شاء الله.

سبک زندگی اربعینی

هنر **اربعین** در سبک زندگی خاص آن است.

اربعین، هم یک مکتب است و هم یک گفتمان، هم یک فرهنگ است و هم یک سبک زندگی؛ وچه بسیارند مکاتب و مرام‌هایی که خوب شعار می‌دهند و برنامه‌های زیبا به نمایش می‌گذارند؛ در دنیا‌ی آنکه از حرص و آزو شهرت و شهوت، لذت و انانیت و فردیت و منیت، در گوشاهای نه چندان دور پیش چشم همگان، در مقیاسی وسیع، در مسافتی طولانی از همین انسان‌ها و در همین قید و بندها و با همین مقدورات، دنیا‌ی دیگر ساخته می‌شود؛ گو این‌که جهانی دیگر است؛ ناگهان دنائت‌ها، حقارت‌ها، خباثت‌ها رخت بر می‌بندند و همه زندگی را به شکلی جدید سامان می‌دهد؛

همه انگشت بردهان و متahir از این زندگی حسینی؛

این جا فقط سخن از عقلانیت است و معنویت و عدالت؛

اربعین را فقط اربعینیان می‌فهمند، اگر حسین علیه السلام، **اربعین** می‌سازد و سبک زندگی **اربعینی** می‌آفریند؛ پس چرا فقط در **اربعین**؛

مگرنه این است که همه جا حسین علیه السلام هست، همه جا کربلا است و همیشه عاشورا؟

بیاییم سبک زندگی **اربعینی** را به هدیه دهیم، برای یکدیگر، سوغات **اربعینی** را به امغان ببریم؛ هیچ کس دست خالی بر نگردد، شهروها و روستاهامان را **اربعینی** کنیم.

غريب در الأربعين، حاشا

در **أربعين** کسی غریب نماند، اگر بازار **أربعين** گرم است به هوش باشیم همه را دلگرم کند؛
آنان که در پی گوشی چشمی کیمیایی اند، به دنبال غریب‌ها و افتاده‌ها، خسته‌ها و درمانده‌ها باشند؛
بدون شک همان جا حائر حسینی است؛

در **أربعين** کسی مظلوم نماند که غیرت حسین علیه السلام به جوش می‌آید؛
هر که توانمندتر و بهره‌مندتر، دست‌گیرتر؛
هر که سیراب تراز جام بلا، مقرب تر؛
این جا کسی به دنبال عافیت و شهرت نباشد؛
أربعينان سنی مذهب، چون جان و عزیز تراز جان اند؛
مسیحیان و کلیمیان **أربعينی**، بر روی چشم جای دارند؛
پیران مقدم‌ترند و کودکان گرامی‌تر؛
معادلات **أربعين را** **أربعينی** رقم بزنیم؛
هیچ‌کس غریب و تنها نماند.

حق میزبانی با عراقی‌ها

حق میزبانی و صاحب منزلی **اربعین** از آن عراقی‌هاست و باید همین‌طور بماند؛
حقیقتاً سنگ تمام می‌گذارند، برایشان هم مایه توفیق است و هم مایه افتخار؛
دیگران هم تا آنجا که می‌توانند سهیم شوند و کمک کنند؛
اما حرمت میزبان محفوظ بماند؛

همه **اربعین** را از خود بدانند و هیچ‌کس دست خالی نیاید؛
همه، هزینه کنند، در حد توان بخشنده‌همه کریم شوند، برای حسین علیه السلام، همه چون حسن علیه السلام کریم شوند؛
همه، یکدیگر را هدیه باران کنند، غرق احسان کنند، سلام، نقل رایج باشد؛
تبسم از لب‌ها فاصله نگیرد، در **اربعین** همه بجوشند، همه محبت کنند؛
اگر هم زبان نیستند، هم دل باشند، شماره بدھند، شماره بگیرند، به زبان بیاورند، ابراز کنند، برای هم خاطره
بسازند، با هم عکس بگیرند، خاطرات را همراه خود برای اهل و دیار خود بیاورند، در **اربعین**، **اربعین** را جای
نگذارند، هر کس هرقدر می‌تواند با خود **اربعین** بیاورد؛
اربعین را همه جای دنیا و برای همه سال منتشر کنیم؛
همت کنیم همه **اربعین** را بچشند.

نیاز به جهاد فرهنگی

مثل همیشه فرهنگ کمتر از حد انتظار و کم رونق است؛
شکر خدا **اربعین** همه چیزش پر رونق است غیر از ابعاد فرهنگی اش، تبلیغاتش، شعارهایش،
نمادهایش، نشانهایش؛

با آن که ذات **اربعین**، فرهنگی است، معرفتی است، معنوی است؛
اما کم است خیلی کم است و بعضاً به چشم نمی‌آید؛
نهادهای فرهنگی کجایند، اصحاب فرهنگ و هنرو قلم کجایند؛
با نشاط **اربعین** سال‌های اخیر باید هزاران کتاب و مقاله، فیلم و نماد، طرح و تصویر، قصه و نقد
می‌داشتیم؛

معلوم است که به راحتی علم کردن یک موکب نیست، اما نشدنی هم نیست؛
جایش خالی است. با انگیزه حسینی، با عشق حسینی باید بیداد می‌کردیم؛
قلم به دستان، مبلغان، هرمندان، اصحاب رسانه، ارباب سخن، به میدان بیایند؛
حتی کسانی که **اربعین** نمی‌آیند درخانه‌هایشان در دیارشان **اربعینی** شوند، همه **اربعینی** شوند.

اربعین در اربعین

اربعین امسال خصوصیت دیگری هم دارد؛
چهلمین سال پیروزی انقلاب اسلامی است؛
انقلابی که فقط برای ایران نیست برای شیعه است برای سنی است برای اسلام است؛
اربعین در اربعین انقلاب، معجزه در معجزه؛
اربعین حسینی در اربعین انقلابی حسینی؛
بدخواهان و دشمنان نه از اربعین دل خوشنود نه از انقلاب؛
واز انقلابی که به اربعین خود رسیده غضب ناکتر؛
چهل سال است که هرچه توانسته اند کرده اند تا انقلاب اربعین نشود؛
جنگ، جنایت، ترور، تحریم، تهدید، تطمیع، تهمت، دروغ؛
خدرا شکر که چهل سال ایستاده ایم، رشد کردیم، عزت یافتیم، مستقل شدیم؛
از قدرت های برتر علمی، نظامی، سیاسی، و فرهنگی، شده ایم؛
با چهل انتخابات با شکوه با مردمی همراه با امنیتی مستحکم، با پیشرفته خیره کننده؛
خدرا شکر ما و انقلابمان اربعینی شدیم.

ایرانی و عراقی دو متحد

عجیب نیست که هر روز فتنه‌ای به پا شود تا میان ایرانی و عراقی جدایی بیندازد؛
 حق دارند از اتحاد ما، از رفت و آمد های ما، از زیارت های ما به دل هراس بکارند؛
 یک روز تهمت به ایرانی، فردا به عراقی، یک روز به زیارت امام رضا علیه السلام، فردا به زیارت اربعین؛
 نیک می دانند ایران و عراق، قم، نجف، خامنه‌ای، سیستانی؛
 در عالم چه غوغایی به پا می کنند؛
 به کوری چشم دشمنان و به برکت امام حسین علیه السلام با هم متحد می مانیم؛
 گواه صدق دعوا و همت والای ما اربعین ماست؛
 با اربعین فراتراز مرزها و ملیت ها می اندیشیم و به دنیا ثابت می کنیم با هم برادریم؛
 به زودی دنیای جدیدی خواهیم ساخت؛
 وعده ما اربعین، تجدید عهد و میثاق با آرمان امت واحده اسلامی.

السلام على ولی الله و حبیبه السلام على خلیل الله و نجیبه السلام على صفیه السلام على
سلام بر ولی خدا و حبیب شن، سلام بر دوست خدا و نجیب شن، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش، سلام بر
الحسین المظلوم الشهید السلام على اسیر الکربلا و قتیل العبرات اللهم اینی اشهد انه ولیک و ابن ولیک
حسین مظا د، سلام بر آن دچار گرفتاری ها و کشته اشک ها، خدایا من گواهی می دهم که حسین ولی تو و فرزند ولی تو،
و صفیک و ابن صفیک الفائز بکرامتك اکرمته بالشهادة و حوتة بالسعادة و احتیته بطيب الولادة و
و فرزند برگزیده تو سوت که به کرامت رسیده، او را به شهادت گرامی داشتی، و به خوشیخت اختصاص دادی، و به باکی ولادت برگزیدی،
جعلته سیداً من السادة و قائداً من القادة و ذائداً من الذادة و أعطیته مواريث الأئمیاء و جعلته حجۃ على خلقی
وابراقلایان ازقایان، و پیشویان، و مدافعان حقد قرار دادی، و میراث های پیامبران را به عطا فرمودی، او از میان جانشینان حجت بریندگان قاردادی،
و در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و اخیرخواهی دریغ نزدید، و جانش را در راه نو بدل کرد، تا بندگان را از جهالت و سرگذانی گرامی برهاند، در حالی که برعلیه او به مکم هم
توازن علیه من غریثه الدنیا وباع حظه بالازلی الاذنی و شری آخرته بالثمن الاوکس و تغطرس و تردی في هواه
برخاستند، کسانی که دنیا مغور شان کرد، و بهره واقعی خود را به فرومایه تر و ستر چرخوندند، و آخرت شان را به کمترین بهای فروش گذاشتند، تکبر کردند و خود را در دامن هوای
و اسخطک و اسخطک نیک و اسخطک اهل الشقاقي و التفايق و حملة المؤذن المسوّجین النار فجاها هم
نفس انداختند، تو را پیامبر را به خشم آوردند، و اطاعت کردند از میان بندگانی، اهل شکاف افکنی و نفاق و بارکشان گناهان سنتگین، و سرواران آتش را، پس با آنان
فیک صابراً محنتساً حتّی سُفكَ فی طاعتك دمه و استبیح حرميده اللهم فالعنهم لغاً وبیلاً و عذبهم عناباً لیماً
دریاره تو صابرانه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خونش ریخته شد و حریمش مباح گشت، خدایا آنان را لعنت کن لعنتی سنتگین، و عداشان کن عذابی دردناک،
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن سید الاوصياء أشهد انك امين الله و ابن امينه عشت
سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می دهم که تو امین خدا و فرزند امین اویی، خوشیخت زیستی،

سَعِيداً وَمَضِيَّتْ حَمِيداً وَمُتْ فَقِيْدًا مَظْلُوماً شَهِيداً وَأَشَهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ

وَسَوْدَه درگذشتی، و از دنیا رفته گم گشته، و مظلوم و شهید، گواهی می دهم که خدا وفاکنده است آنچه را به تو وعده داده، و نابودکننده کسانی را که از باری ات دریغ ورزیدند.

وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشَهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتِ بِعَهْدِ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَكَ الْيَقِينُ فَلَعْنَ اللَّهِ مَنْ

وعذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفاکرده و در راهش به جهاد برخاستی تا مرگ فرا رسید، پس خدا العنت کند کسانی

قَتَلَكَ وَلَعْنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعْنَ اللَّهِ أَمَةَ سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتْ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشَهُدُكَ أَنِّي لَمْ يَلِمْنَ

را که تو را کشتند، و به تو ستم کردند، و این جویان را شنیدند و به آن خشنود شدند، خدای من تو را شاهد می گیرم که من دوستم با آنان که او را

وَالَّهُ وَعْدُهُ لِمَنْ عَادَهُ بِأَيِّ أَنْتَ وَأَيِّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشَهُدُ أَنَّكَ كُنْتُ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ

دوست دارند، و دشمن با آنان که با او دشمنند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می دهم که تو در صلب های بلند مرتبه

الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنْجِسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِإِنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلِسِّكَ الْمُدْلَهَمَاتُ مِنْ تِيَابَهَا وَأَشَهُدُ أَنَّكَ مِنْ

و رحم های پاک نوری بودی، جاهلیت با ناپاکی هایش تو را آسوده نکرد، و از جامه های تیوه و تارش به تو نبوی شاند، و گواهی می دهم که تو

دَعَائِمِ التَّيْنِ وَأَرَكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشَهُدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرُّ النَّقِيُّ الرَّاضِيُّ الْهَادِيُّ

از سنتون های دین، و پايه های مسلمانان، و پاهاگاه مردم مؤمنی، و گواهی می دهم که پیشوای نیکوکار، با تقوا، راضی به مقدرات حق، یا گیره، حدایت کننده،

الْمَهْدِيُّ وَأَشَهُدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلِدَكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْغُرُوةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ

و هدایت شده ای، و گواهی می دهم که امامان از فرزندان، اصل تقوا، و نشانه های هدایت، و دستگیره محکم، و حجت بر اهل

الدُّنْيَا وَأَشَهُدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيمَانِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِّمُ وَ

دنیا هستند و گواهی می دهم که من به بقین مؤمن به شما مایم، و به باگشتنان بقین دارم، بر اساس قولان دین، و عواقب عمل، و قبلما با قلبان در در صلح، و

أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لِكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوكُمْ صَلَواتُ اللَّهِ

کارم بپیرو کارتان، و یاری ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد، پس با شما مایم نه با دشمنان، درود های خدا بر شما،

عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و بر ارواح و پیکر هایتان، و بر حاضر و غایبتان، و بر ظاهر و باطن تان، آمین ای پروردگار جهانیان.